



התעלסות ומהמגע המיני שבא אחריה. לא רק שלאורגאזם את אינך וזכה — גם בהנאה המינית הטרומ-אורגאסטית את סוגמת.

זוה אסון, פשוטו כמשמעו, אסון האחראי להרבה מהעצבות וחוסר-השלווה של הי אשה המודרנית. כי אצל רוב הנשים, הי אורגאזם איננו דבר יומיומי. זהו למעשה המצב הנורמאלי — בדיוק כמו שהנורמאלי אצל גבר זה להגיע לאורגאזם מדי כל מגע מיני. לרוב, זוהי הנקודה שהאשה — וגם הגבר — שוכחים: המאה ה-20 החליטה אמר גם שקיים שוויון-זכויות בין המינים — אך שוויון זה הרי עוד לא הופך אותם לזהים! נותרו עדיין, ברוך השם, כמה הבדלים פיר זיולוגיים בין הגבר לאשה — על אף הי

לפעמים מאמיו,

לפעמים לא

ך כך היא מתחילה להעמיד פנים. לעיתים, היא אינה עורכת הצגה פיזית. אבל כפעם הבאה כשהוא שואל, היא כבר עונה: "אתה עוד שואל? לא הרגשתי?"

לא, הוא לא הרגיש. ואו, לפעמים הוא מאמין, לפעמים לא. כשהוא מאמין, רק היא מרגישה עצמה מתוסכלת. כאשר לא — גם הוא. ואם הוא מספיק סמבל, הוא גם מסר גל לשאלו: "למה את משקרת?" והיא תענה, "אני לא משקרת" — וכבר היחסים ביניהם הרוסים, לפחות לאתו לילה.

ככל שהיא תמשיך בנוהג פסול זה, תיוצר בין השניים חותמת-התנכרות. בתגובה על-כך שהגבר מאלץ אותה, כביכול, להשתפיל את עצמה, אף עלולה האשה לפתח כלפיו רגשי-בוז, משהו בנוסח, "איוה טי" פש, איך שאני מצליחה לסדר אותו" — וזה סוף היחסים ביניהם.

לא

מירוץ סוסים

ה דרך הפשוטה לצאת מסכך זה היא: לנסות להגיע לאורגאזם אמיתי, במקום המזויף. זה קל בהרבה מיקרים, יותר משגם בסיבות פסיכולוגיות. נכון שאורגאזם תלוי פעולה פיזית. מחקרים שנערכו בשנים הי אחרונות בארצות-הברית, הוכיחו, שקבלת

התעלסות ומהמגע המיני שבא אחריה. לא רק שלאורגאזם את אינך וזכה — גם בהנאה המינית הטרומ-אורגאסטית את סוגמת.

זוה אסון, פשוטו כמשמעו, אסון האחראי להרבה מהעצבות וחוסר-השלווה של הי אשה המודרנית. כי אצל רוב הנשים, הי אורגאזם איננו דבר יומיומי. זהו למעשה המצב הנורמאלי — בדיוק כמו שהנורמאלי אצל גבר זה להגיע לאורגאזם מדי כל מגע מיני. לרוב, זוהי הנקודה שהאשה — וגם הגבר — שוכחים: המאה ה-20 החליטה אמר גם שקיים שוויון-זכויות בין המינים — אך שוויון זה הרי עוד לא הופך אותם לזהים! נותרו עדיין, ברוך השם, כמה הבדלים פיר זיולוגיים בין הגבר לאשה — על אף הי

האורגאזם-מי

צריכה אותו בכלל?

שוויון. תדירות האורגאזם הוא אחד מהם. ואם את חושבת שאני מגזימה — הייתי מציעה לך לערוך ניסוי קטן: העלי את הנושא בחברה מעורבת של גברים ונשים, והשגיחי בתגובות, ברגע שי רק תזכירי את המילה אורגאזם. התגובות יוכיחו, קודם כל, עד כמה טעונה מילה זו חומר-גנף: גבות יתרוממו בהפי תעה, נשים יצחקו במבוכה, כאילו חשפת נקודת-תורפה שלהן. על פני הגברים יעלו

אינני טוענת כמובן שהאורגאזם הוא הי מיותר. הם וחלילה: הוא רצוי, נפלא, גדול, נהדר, מקסים, חלומי, מרעיד, מעלף. כל מה שאת רוצה.

כל מה שאני טוענת, הוא: את עשויה להיות שלמה ובוגרת, מבחינה פיזית ופסיכולוגית כאחד — אף מבלי להגיע לאורגאזם.

בדיוק כמו שאשה יכולה להיות ניאורית טית ופסיכופאטית — גם כשהיא מסוגלת

א ליד חדש בא לשכונה: האורגאזם הי מיני.

וכמו כל אליל המכבד את עצמו — גם אל הדש זה הוא אל איום, קנאי ונורא: אם אינך מגיעה לאורגאזם ביחסי-המין שלך — אינך אשה.

התוצאה: כאילו לא היו לאשה המודרנית מספיק בעיות, פחדים וניאורויות בלי זה — נוספה להן גם דאגה נוספת זו, העמוקה מי כולן.

התיאוריה פשוטה: האורגאזם, שהוא שיא החוויה המינית — הוא ההוכחה להצלחת המיפגש המיני.

אה, כן, וכמובן: לא סתם אורגאזם. זה חייב להיות אורגאזם סימולטאני עם זה של הגבר. אם את זוכה לאורגאזם בנפרד ממני — את עוד די בסדר, אבל זה בכל זאת לא סוג א'.

כמו הקאדילאק בכבישים, הפך האורגאזם, בדורנו, לסמל ההצלחה במיטה.

ואם אינך מצליחה להשיג את השיא הי זה — משהו לא בסדר איתך: את צריכה לראות פסיכולוג, סקסולוג, יועץ לענייני נישואין — או סתם לקפוץ מגג חנדל שלום.

מאת דורה לב

צילצלו הפעמונים, אחד הפחדים הכמוסים ביותר של אשה באשר היא אשה: הפחד שמא אין היא אשה של ממש, משהו לקוי בה — אם אינה מגיעה לידי אורגאזם בעת המגע-המיני. ובעיקבות הפחד, נולד הצורך להסתיר סוד נורא זה, להעמיד פנים לפני כל העולם. לשקר, לשקר ולשקר.

דורה לב, פסיכולוגית-מחקר ירושלמית, מנתחת בעייה מביכה זו, המוכרת יפה כל-כך לכל אשה, ומחווה דעתה בצורה חד-משמעית. בזאת היא מותחת את מדורת הקבוע, שיטפל בבעיות נפשיות או חברתיות המטרידות כל אשה.

"האדמה רעדה", אמרה מריה, משמלח את עיניה. **"באמת, זה היה משהו שאינני יכולה לספר לך."**

"למה, ילדה?" השיבה פילאר, **"כשאני הייתי צעירה, האדמה רעדה עד כדי כך, שהיה נדמה לי שהיא תישטמ מתחת. זה חזר וקרה לי כל לילה."**

"את משקרת", אמרה מריה. **"כן, הודתה פילאר, אני משקרת. האדמה רועדת כך רק פעמיים או שלוש בכל ימי חיך."**

כך, בפשטות קלאסית, תיאר ארנסט המינגוויי, ב"למי

לקבל סידרת אורגאזמים נונסטופ בכל מיפגש מיני.

הכושר להגיע לאורגאזם מוכיח רק דבר אחד: שיש לך כושר להגיע לאורגאזם. כל קשר בין פרט טכני מיני זה, לבין עובדת היותך אשה שלמה, במלוא מובן המילה — הוא מיקרי בהחלט.

אלף ואחת הבעות — ואף אחת מהן לא תהיה אישיות.

ה הצגה — למען הגבר

ה בעייה קיימת — וקיימת עמוק. והי ה הוכחה הטובה ביותר לזה היא האורגאזם המזויף: האשה מתביישת להודות בכי ני בן-זוגה שהיא לא הגיעה לאורגאזם: היא חוששת שהוא יבזו לה, ייעלב מאישיותה: כביכול, ואולי אף ינח אותה. התוצאה: היא מבצעת אורגאזם מזויף, עורכת למענו הצגה כאילו אכן הגיעה לשיא.

בחלק מן המיקרים — בהתחשב בכך שי פיקחותו של הגבר, ביחוד במיטה, איננה משהו מיוחד — היא מצליחה, שומרת על כבודה בעיניו, פוגעת, יחד עם זאת, פגיעה נוספת בכבודה העצמי.

א ליל האורגאזם הוא אליל-שווא. נפצי אותו לכל הרוחות והשדים.

זה לא קל ודאי. הבעייה מורשת עמוק מדי בתת-הכרתה של כל אשה, מכדי לפתור אותה בקלות. והבעייה, כמובן, היא של הי אשה בלבד: שכן הגבר זוכה תמיד לאורגאזם שלו.

זוהי בעייה חמורה למדי: אשה שאינה מצליחה להגיע לאורגאזם, מפתחת רגשי נחיתות וחוסר-ביטחון חזקים ביותר. רגשות אלו מערערים את המיבנה הפסיכי שלה: היא יכולה להיות מוכשרת ומבטיקה בהמון שטחים אחרים — ההיסוס בקשר לבגרותה הנשית הינו קטלני, אינו ניתן לפיצוי על ידי תחליף, גורם לסבל מיותר.

פריגידיית ואימפוטנט

שיום רבות מוסיפות למאמצי השיכנוע שלהן גם הצגה פיזית. האשה או נאנחת ונאנקת, ככתוב בספרים, ולובשת על פניה הבעת אקסטאה, שבחושך עשויה לשכנע (המשך בעמוד הבא)

א בלי הנאה מיחסי-מין

א שריית האורגאזם היא מעגליסקמים. ברגע שהשתכנעת משהו לא בסדר איתך — את מרחיקה עוד יותר את סיכוייך להגיע לזה. את נכנסת כבר למיטה כשאת מתוחה ומודאגת — אף אם מתח ודאגה אלו הם תת-הכרתיים. התוצאה: אינך נינוחה, אינך רגועה — ואינך מסוגלת ליהנות מהי

אורגאזם "נון-סטופ"

א ני רוצה לקבוע בזאת מפורשות: אליל האורגאזם הוא אליל-שווא. נפצי אותו לכל הרוחות והשדים.

זה לא קל ודאי. הבעייה מורשת עמוק מדי בתת-הכרתה של כל אשה, מכדי לפתור אותה בקלות. והבעייה, כמובן, היא של הי אשה בלבד: שכן הגבר זוכה תמיד לאורגאזם שלו.

זוהי בעייה חמורה למדי: אשה שאינה מצליחה להגיע לאורגאזם, מפתחת רגשי נחיתות וחוסר-ביטחון חזקים ביותר. רגשות אלו מערערים את המיבנה הפסיכי שלה: היא יכולה להיות מוכשרת ומבטיקה בהמון שטחים אחרים — ההיסוס בקשר לבגרותה הנשית הינו קטלני, אינו ניתן לפיצוי על ידי תחליף, גורם לסבל מיותר.